

Australian Government
Australian Centre for
International Agricultural Research

NICFI
Norway's
International Climate
and Forest Initiative

VALTIP3 2020

ບົດສະຫຼຸບຫຍໍ້ #8

ໂຄງການສົ່ງເສີມຄວາມທັນສະໄຫມຂອງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ອົດສະຕາລີ

ບາງທັດສະນະ ຕໍ່ກັບຄວາມຍືນຍົງຂອງອຸດສາຫະກຳຢາງພາລາໃນ ສປປ ລາວ ເປັນແນວໃດ? ໃນປະເທດລາວມີເນື້ອທີ່ປູກຕົ້ນຢາງພາລາທັງ ໜົດ ປະມານ 275,000 ເຮັກຕາ (*Hevea brasiliensis*), ປູກເພື່ອຜະລິດເປັນຢາງຢາງພາລາສ່ວນໃຫຍ່ເປັນຂອງຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ, ພາຍໃຕ້ຮູບແບບສັນຍາແບ່ງບັນກັນລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນ ແລະ ບໍລິສັດ, ຫຼືໃນການສຳປະທານອະສັງຫາລິມະສັບຂອງບໍລິສັດ. ໃນເວລາທີ່ຕົ້ນໄມ້ຢາງພາລາໜັດການຜະລິດນໍ້າຢາງ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ, ຕົ້ນຢາງພາລາສາມາດຊຸດຄົນ ມານໍາໃຊ້. ໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດເຜີນເຈີ, ເຊິ່ງເປັນທ່າແຮງສໍາລັບຜະລິດຕະພັນວິສະວະກໍາໄມ້ທີ່ມີມູນຄ່າສູງ. ການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ແມ່ນເພື່ອ ສຶກສາ ວິທີທາງການພັດທະນາຂະແໜງການປູກຢາງພາລາລາວໃຫ້ຍືນຍົງ.

ຜົນໄດ້ຮັບຕົ້ນຕໍ

- ຢາງພາລາແມ່ນປ່າປູກໄມ້ທີ່ຫຼາຍທີ່ສຸດໃນປະເທດລາວ, ແຕ່ຂາດຂໍ້ມູນດ້ານສະຖິຕິລະອຽດ. ຂໍ້ມູນຈາກທາງການຍັງບໍ່ຄົບຖ້ວນໂດຍສະເພາະ ຂໍ້ມູນສໍາລັບການສັນຍາກັບເຈົ້າຂອງສວນປູກ ແລະ ເຈົ້າຂອງສວນປູກໄມ້ຂະໜາດນ້ອຍ.
- ທ່າແຮງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສໍາລັບຂະແໜງຢາງພາລາໃນລາວແມ່ນບໍ່ໄດ້ຖືກ ພິຈາລະນາເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍ, ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ.
- ຖ້າຫາກນະໂຍບາຍບໍ່ຈະແຈ້ງປະເທດລາວມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະສູນເສຍໂອກາດໃນການເພີ່ມມູນຄ່າຈາກການລົງທຶນປູກຢາງພາລາ ຜ່ານໄມ້ຢາງພາລາ.
- ການເປັນເຈົ້າຂອງຕົນຢາງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນໄມ້ຢາງພາລາຈຶ່ງບໍ່ຈະແຈ້ງ, ໂດຍສະເພາະໃນການເຮັດສັນຍາຮ່ວມກັນແລະການສຳປະທານບາງຢ່າງ.
- ຈະມີການຂະຫຍາຍຕົວໃນການຜະລິດຢາງພາລາ ເລີ່ມ ປີ 2030-2035 ຍ້ອນວ່າສວນປູກສ່ວນຫຼາຍເຕີບໃຫຍ່. ສິ່ງດັ່ງກ່າວສາມາດສະໜອງແຫຼ່ງວັດຖຸດິບໄມ້ທີ່ສໍາຄັນໃຫ້ແກ່ຂະແໜງປຸງແຕ່ງໄມ້ຈາກສວນຢາງພາລາພາຍໃນປະເທດ.
- ອຸປະສັງ (ຄວາມຕ້ອງການ) ຂອງໄມ້ຢາງພາລາເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນປະເທດໃກ້ຄຽງ ແລະ ຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງບັນດາຜູ້ປູກຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດລາວກ່ຽວກັບຄຸນຄ່າການນໍາໃຊ້ໄມ້ຈາກສວນຢາງພາລາຍັງຈໍາກັດ.
- ບໍລິສັດຢາງພາລາຮູ້ເຖິງຄຸນຄ່າການນໍາໃຊ້ໄມ້ຈາກສວນຢາງພາລາຂອງເຂົາເຈົ້າແຕ່ວ່າ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຜູ້ປະກອບການຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຊາວກະສິກອນພັດຍັງຈໍາກັດ.
- ບາງສວນຢາງພາລາອາຍຸແກ່ທີ່ສຸດແມ່ນກໍາລັງຖືກຕັດຖິ້ມ ເພາະວ່າມັນບໍ່ເປັນເສດຖະກິດ, ເປັນພະຍາດ, ບາງຊາວກະສິກອນແມ່ນຫັນໄປປູກພືດຊະນິດອື່ນຍ້ອນລາຄາຢາງບໍ່ແນ່ນອນ. ໄມ້ຢາງພາລາແມ່ນນໍາມານໍາໃຊ້ເປັນໄມ້ເຜີນເພື່ອເປັນເຊື້ອເຜິງ.
- ໄມ້ຈໍານວນໜຶ່ງຈາກການສຳປະທານກໍາລັງຖືກສົ່ງອອກພາຍໃຕ້ໃບອະນຸຍາດພິເສດ ຫຼື ກໍາລັງຖືກເຜົາຖິ້ມ.
- ຕະຫຼາດຢາງທີ່ມີການ ເໜັງຕີງ, ແລະ ນະໂຍບາຍທີ່ບໍ່ຊັດເຈນ ສໍາລັບການລົງທຶນຢາງພາລາ ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ນັກລົງທຶນຈໍານວນໜຶ່ງ ອາດຈະບໍ່ລົງທຶນປູກຢາງພາລາອີກຮອບວຽນຕໍ່ໄປຫລັງຈາກຮອບວຽນຄັ້ງທໍາອິດ. ມີສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການສະໜອງໄມ້ຈາກສວນຢາງໃນໄລຍະຍາວ.
- ໄມ້ຢາງພາລາສາມາດສະໜອງທາງເລືອກທີ່ມີປະໂຫຍດຊົ່ວຄາວໃນຂະນະທີ່ການລົງທຶນປູກຕົ້ນໄມ້ອື່ນໆກໍາລັງເຕີບໃຫຍ່.
- ການຄົ້ນຄວ້າໃນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບຂອງໄມ້ຢາງພາລາລາວແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນດີ.
- ບໍ່ມີການລົງທຶນໂດຍພາກອຸດສາຫະກຳໃນເຕັກໂນໂລຢີການປຸງແຕ່ງໄມ້ຢາງພາລາ, ແຕ່ວ່າມີການເຂົ້າເຖິງເຕັກໂນໂລຢີທີ່ດີໃນປະເທດໃກ້ຄຽງ.
- ຂະແໜງປູກຢາງພາລາໃນປະເທດລາວຍັງຈະພົບກັບຄວາມທ້າທາຍ ໃນການທີ່ຈະຕອບສະໜອງໄດ້ມາດຕະຖານຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງດ້ານກົດໝາຍ ເນື່ອງຈາກການບໍ່ປະຕິບັດຕາມລະບຽບພາຍໃນ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດການຕິດຕາມຂອງສາກົນ.

ຂໍສະເໜີແນະ

- ລັດຖະບານຄວນຕັດສິນໃຈໂດຍໄວຖ້າຕ້ອງການໃຫ້ມີອຸດສະຫະກຳຢາງພາລາແບບຍືນຍົງ ແລະ ພັດທະນານະໂຍບາຍທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອເປັນບ່ອນອື່ງ.
ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການແກ້ໄຂການຍຸດເຊົາການສຳປະທານ.
- ຖານຂໍ້ມູນສະພາບພື້ນທີ່ກ່ຽວກັບການປູກຢາງພາລາລວມທັງອາຍຸ, ຂອບເຂດ, ກຳມະສິດ, ການເພາະພັນແລະເງື່ອນໄຂຈະຊ່ວຍໃຫ້ລັດຖະບານແລະອຸດສາຫະກຳ ຄາດຄະເນການການສະໜອງໄມ້ຢາງພາລາໃນໄລຍະຍາວ.
- ການສ້າງແນວທາງຍຸດທະສາດການສຳຫຼວດສວນຢາງພາລາ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ການວິເຄາະຜົນການຈະເລີນເຕີບໂຕ, ຜົນຜະລິດ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຕົ້ນຢາງພາລາພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນປະເທດລາວ.
- ຄົ້ນຄ້ວາຕະຫຼາດ ສຳລັບຜະລິດຕະພັນໄມ້ຢາງພາລາ, ໃນລາວ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງທີ່ກຳລັງບຸງແຕ່ງໄມ້ແລ້ວ, ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍກຳນົດທາງເລືອກໃນການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ. ທັດສະນະສຶກສາທີ່ຖືກເປົ້າໝາຍ ສາມາດຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ອຸປະກອນສື່ສານເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ປູກຢາງ ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄຸນຄ່າການນຳໃຊ້ໄມ້ຈາກສວນປູກຢາງພາລາຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຜະລິດຕະພັນໄມ້ ຄວນໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່.
- ແຜນພັດທະນາອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອແກ້ໄຂຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ທັງໝົດ ເຊັ່ນ: ດິນ, ແຮງງານ, ຢາງ ແລະ ໄມ້ທ່ອນ.
- ມາດຕະຖານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ, ສຸຂະພາບແລະຄວາມປອດໄພຄວນໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ສຳລັບທຸກໆຂັ້ນຕອນສຳຄັນຂອງການປູກຢາງພາລາ ແລະ ການບຸງແຕ່ງໄມ້.
- ການກວດກາດ້ານຊີວະວິທະຍາ ແລະ ສຸຂະພາບປ່າແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອປົກປ້ອງການລົງທຶນຢາງທີ່ເພວມດຳເນີນຢູ່.
- ການປະຕິຮູບດ້ານລະບຽບການແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນການປູກຕົ້ນຢາງພາລາໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງຕະຫຼາດລວມທັງພາຍໃຕ້ສັນຍາ VPA ຂອງລາວ - ອີຢູ.

ວິທີການຄົ້ນຄວ້າ

ວິທີການສຶກສາລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄດ້ຖືກນຸ່ງໃຊ້ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຂະແໜງຢາງພາລາໃນລາວ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບບັນດາປະເທດນັກລົງທຶນ ຕົ້ນຕໍແມ່ນ ຈີນ ແລະ ຫວຽດນາມ. ການສຳພາດໄດ້ດຳເນີນການກັບຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນເຊັ່ນ: ພະນັກງານລັດ, ນັກລົງທຶນ, ຜູ້ບຸງແຕ່ງ ແລະ ຜູ້ປູກຢາງພາລາ, ຢູ່ບັນດາແຂວງໃນພາກເໜືອ ແລະ ພາກໃຕ້ຂອງລາວ. ຄຳຖາມທີ່ເນັ້ນ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ, ຮູບແບບການລົງທຶນ, ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງທີ່ກ່ຽງຂ້ອງກັບໄມ້ຢາງພາລາ ລວມເຂົ້າໃນການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ແລະ ການປູກຕົ້ນຢາງພາລາ.

VALTIP3 2020

Info Brief #8

Advancing Enhanced Wood Manufacturing Industries in Lao PDR and Australia

PROSPECTS FOR A SUSTAINABLE RUBBERWOOD INDUSTRY IN LAOS?

There are around 275,000 ha of plantation rubber trees (*Hevea brasiliensis*) in Laos, grown for producing latex. Rubber may be wholly owned by smallholders, under latex sharing contracts between farmers and companies, or in company estate concessions. When trees become senile or latex production is non-economical, rubber trees can be harvested for wood. Rubber wood is most commonly used in furniture manufacturing, but also has potential for high-value engineered wood products. This study examines how a sustainable rubberwood sector in Laos could be developed.

Key Findings

- Rubber is the largest tree plantation type in Laos by area, but detailed data is poor. Official records are incomplete particularly for contract farming and smallholder plantations.
- The opportunity for a rubberwood sector in Laos has been neglected in policy, in research and by industry.
- Without a clear policy position Laos risks missing out on the opportunity of adding value to rubber plantation investments through rubberwood.
- Ownership of rubber trees, and therefore rubberwood, is not clear, particularly in shared contract farming and some concessions.
- There will be a 'boom' in rubberwood production from around 2030-2035 as most plantations mature. This could provide a significant resource to the domestic wood processing sector.
- There is considerable demand for rubberwood in neighbouring countries and beyond, but limited awareness among smallholders and Lao state officials of the value of rubber trees as timber. Rubber companies are aware of the timber value of their rubber trees but there is limited awareness by smallholders and farmers.
- Some of the oldest rubber plantations are already being cleared because they are non-economic, due to disease, or farmers are turning to other crops due to unreliable latex prices. This wood is being burnt for fuel.
- Some wood from concessions is being exported under special permits or is being burnt on site.
- Volatile latex markets, and unclear policies for rubber investments create a risk that some investors may not replant rubber after the first rotation. This could affect long-term supply of rubberwood.
- Rubberwood could provide a useful stopgap to industry while other plantation investments mature.
- Early research into the quality of Lao rubberwood is having positive results.
- There has been no investment by industry in rubberwood processing technology, but there is good access to technology in neighbouring countries.
- A rubberwood sector in Laos would find it challenging to meet sustainability and legality standards due to non-compliance with domestic regulations and international traceability requirements.

Recommendations

- The Government should decide quickly if wants to have a sustainable rubberwood industry and develop the right policies to support this. This requires resolving the moratorium on concessions.
- A single spatial database of information about rubber plantations including age, spacing, ownership, clone and condition would help government and industry predict the long-term supply of rubberwood.
- A strategic field inventory of rubber plantations is needed to inform analysis of the growth, yield and quality of rubberwood under different conditions in Laos.
- Research into markets for rubberwood products, in Laos and neighbouring countries which are already processing rubberwood, would inform options for industry development. A targeted study tour could help inform this.
- Communication materials to inform rubber growers of the potential value of their rubber plantations for wood should be developed and disseminated.
- A national industry development plan is needed that addresses the whole value chain – land- labour-latex and lumber.
- Environmental, social, health and safety standards should be developed for all key stages of rubber latex and rubberwood processing.
- Biosecurity and forest health monitoring is needed to protect existing rubber investments.
- Regulatory reforms are needed to ensure rubberwood meets market legality requirements including under the Lao-EU VPA.

Research Approach

A value-chain approach was used to explore the rubber sector in Laos and its connections to investor countries - primarily China and Vietnam. Interviews were conducted with key informants including government officials, investors, processors and rubber growers, in Northern and Southern Laos. Questions focussed on ownership, investment models, supply chain relationships and the extent to which rubberwood was included in decision-making about investing in and growing rubber trees.